

Minister og den ærede Ordfører, skal jeg tillade mig at tage Ændringsforslaget under Nr. 18 uden for Betænkningen tilbage.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Ændringsforslaget under Nr. 18 uden for Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rasmus Hansen: Da jeg nu har Ordet, kunde jeg have Lyst til at fremkomme med nogle faa Bemærkninger angaaende det meget omtalte Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne med Tilslutning af det radikale Venstre om at yde et Beløb af 300,000 Kr. i Huslejegodtgørelse til en Del af Statsbanefunktionærerne. Jeg vil som min Opfattelse af dette Spørgsmaal udtale, at jeg egentlig har Sympati for dette Forslag. I det hele taget har jeg Sympati for de Forslag, der gaa ud paa at hæve Lønningerne, hvor de ere for lave. Jeg mener ogsaa, at den Lov, vi fik for nogle Aar siden om Statsbanernes Ordning og Lønningsforhold, var ikke tilstrækkelig, navnlig med Hensyn til de laveste Lønningsklasser, saa at det er ganske sikkert, at Loven trænger til en Revision, saa at de laveste Lønningsklasser kunne faa deres Lønningsforhold forbedrede. Men naar jeg desuagtet, selv om jeg anerkender dette, ikke kan stemme for det foreliggende Ændringsforslag, er det af flere Grunde, og jeg skal nævne nogle af disse.

Ændringsforslaget gaar som bekendt ud paa, at de foreslaaede 300,000 Kr. skulle udbetales til de Funktionærer, der ere ansatte paa Steder, hvor Huslejen skønnes at være dyr. Det bliver altsaa København, Frederiksberg, Købstæderne og maaske enkelte Landstationer. Der er altsaa i Ændringsforslaget taget et Forbehold, men hvad vil Følgen af dette Forbehold blive? Følgen vil blive den, at de Statsbanefunktionærer, der ere ansatte ved Landstationer, navnligovre i Jylland, ville for Størstedelen ikke komme i Betragtning og ville som Regel ikke nyde godt af dette Tillæg. Dette, mener jeg, er en stor Fejl, for naar man giver en saadan Bevilling af Statskassen, saa anser jeg det for uheldigt og urigtigt, at man paa en vis Maade vil sætte et Skel eller drage en Grænse for, hvem der skal komme i Betragtning og hvem ikke. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar der af Statskassen skal gives en saadan Bevilling til de lavestlønnede Funktionærer, saa maa de Folk,

der ere ansatte ude paa Landet, ved Landstationer, have lige saa stor en Ret til at komme i Betragtning og lige saa stort et Krav paa at faa Del i et saadant Lønningstillæg som de andre. Det er en af Grundene, hvorfor jeg absolut mener at maatte stemme imod det foreliggende Ændringsforslag. Det er efter min Mening altid uheldigt, naar man indenfor bestemte Lønningsklasser vil sætte et Skel, for selv med den bedste Villie vil der altid være nogle, der ville komme til at lide Uret derved, idet Grænsen altid vil blive sat paa et vilkaarligt Sted. Vi huske, at de Herrer Socialdemokrater ogsaa vilde drage en Grænse og sætte et Skel nu for nylig, da der var Tale om en Hædersgave til gamle Krigere. Ogsaa her foreslaa de Herrer, at der skal sættes et Skel, og det mener jeg er urigtigt og uheldigt.

Ogsaa af en anden Grund kan jeg ikke stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Det er, fordi der — hvad der ogsaa er fremhævet af den højtærede Minister og den ærede Ordfører — nu er nedsat en Kommission til at undersøge hele Forholdet, og da det er Tilfældet, mener jeg ikke, det er rigtigt, at vi nu tage Spørgsmaalet op. Efter de Oplysninger, vi have faaet under de Forhandlinger, der ere førte om denne Sag, forekommer det mig, at der netop ogsaa er al Grund til at faa Lønningsspørgsmaalet grundigt undersøgt. Vi hørte forleden, at den ærede Ordfører førte Bevis for, at Statsbanefunktionærernes Løn var større end de tilsvarende Lønninger i Telegraf- og Postetaten. Postfunktionærerene ere jo for Resten selv fremkomne med det samme Bevis. Men nu i Gaar hørte vi, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) samt det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) ville gøre ganske den modsatte Anskuelse gældende. Nu skal jeg ikke blande mig i dette, men jeg mener, at det netop er et Bevis for, at vi her trænge til en grundig Undersøgelse, og en saadan grundig Undersøgelse kan ikke foretages undtagen i en Kommission. Jeg mener da, at denne Kommissions Hovedopgave netop maatte være at søge at bringe den størst mulige Ensartethed i Lønninger til Veje indenfor de forskellige Etater, og da det nu er Forudsætningen, at denne Kommission skal være færdig allerede i den kommende Sommer, vil man til Efteraaret, i den kommende Samling, faa et Lovforslag frem, og der er altsaa al Sandsynlighed for, at vi i den førstkom-